

nadace

OKD

Zprávy z neziskových organizací, kterým pomáhá OKD a její nadace při péči o nemocné lidi, seniory, děti i životní prostředí

Ledovec si peče vlastní chleba

Neziskovka pracující u Plzně s mentálně postiženými a duševně nemocnými má zajímavou terapeutickou aktivitu

Hotova je další várka pravého domácího chleba upečeného v Ledovci.

Stavělo se venku na zahradě, cihlu po cihle.

PLZEŇ – Příspěvek patřící finančním objemem k těm menším dostali od Nadace OKD v Ledovci na Plzeňsku, kde pomáhají mentálně postiženým a duševně chorým. Přesto svůj účel splnil a užitek bude oněch pětadvacet tisíc korun přinášet, dokud bude pec na chleba za tyto peníze vybudovaná stát a fungovat.

Ledovec působící od roku 2001 ve vesnici Ledce osm kilometrů severně od Plzně má čtyři hlavní aktivity. Odborné sociální poradenství s 350 až 400 kontakty, sociální rehabilitaci s asi 40 klienty, chráněné bydlení s 12 lidmi ve třech bytech a denní stacionář – terapeutické centrum s dílnami, kde mají 14 klientů.

„A právě na posledním uvedeném místě – v centru Ledovce – jsme pec postavili. Zabýváme se totiž i myšlenkou trvale udržitelného života, starými řemesly, samozásobením,“ uvedl projektový manažer Petr Moravec. Pěstují zeleninu, chovají kozy pro mléko a sýr. A co se k těmto produktům hodí lépe než domácí chléb?

Klienty baví topit, připravovat těsto. Mají radost, když chléb nesou domů.

Na zahradě proto v průběhu tří loňských měsíců pod dohledem dvou odborníků „pecařů“

vyrostla klasická pekařská pec – pěkně cihla po cihle. Vejde se do ní devět pecnů. „Kdyby nás Nadace OKD nepodpořila, sami bychom do toho asi nešli. Připomínáme si ji s každým novým bochníkem,“ řekl Moravec.

První várku klasického pšenično-žitného chleba upekli loni koncem října. Druhou poslali na adresu NOKD s poděkováním. Od té doby kilogramové bochníky pečou v Ledovci většinou v pátek. „Je to terapeutická činnost. Pro některé klienty jde o velký posun vpřed. Je vidět, že to má účinek,“ dodal Moravec.

Více o Ledovci na internetu www.ledovec.cz. **Radek Lukša**

FOTO: Ledovec

Takhle v Ledovci využili příspěvek NOKD.

Granty v červnu

Administrátoři Nadace OKD mají v těchto dnech plné ruce práce se zpracováním všech přijatých grantových žádostí. „Počet žádostí bude zřejmě nejvyšší v nadační historii,“ řekl mluvčí Nadace OKD Vladislav Sobol.

Konečný výrok grantových komisí a především správní rady NOKD se očekává v druhé polovině června, aby se včas mohly rozběhnout projekty připravené na letní prázdniny. **red**

Permoník se vrátil z New Yorku zlatý

KARVINÁ – Nasazení jednotlivce ovlivňuje výsledek celého týmu. Podobně jako v kolektivech na šachtách jsou na tom v Permoníku, jenž ostatně před lety spadl pod tehdejší Důl ČSA, a jméno mu vymysleli samotní havíři. V minulých dnech se pěvecký sbor z Karviné podporovaný i Nadací OKD vrátil ze soutěže v americkém New Yorku, kde jako jediný reprezentoval Evropu.

„A byli jsme nejlepší. Máme zlato,“ pochlubila se sbormistryně Eva Šeinerová, jejíž děda byl kdysi důlním kovářem na šachtě Patria na Mostecku. Když před čtyřiačtyřiceti lety coby učitelka stála na ZŠ Víta Nejedlého u zrodu Permoníku, pocházelo devět z deseti žáků z hornických rodin. Nyní je to sotva deset procent, nicméně havířský odkaz žije v tomto pěveckém sboru dodnes.

„Stále vysvětlujeme, co to Permoník znamená, hlásíme se k hornické tradici,“ upřesnila Šeinerová s tím, že stejně to bylo i „za velkou louží“. Na festivalu byly mimo ně další tři soubory – z Konga, Kanady a Bermud. Permoník tam nadchl pěveckou kulturou a interpre-

FOTO: Permoník

V New Yorku byli zlatí...

tací. Newyorskému publiku (a samozřejmě porotcům) předvedl muziku evropských autorů 20. a 21. století.

Souborem prošly za dobu jeho působení tisícovky dětí. „Sborový zpěv je služba. Není to jako kurz šití, kde se naučíte s jehlou a nití, anebo jako kurz angličtiny, kde se naučíte cizí jazyk. Největším štěstím je dělat šťastného někoho jiného, což naši členové brzy pochopí. Stávají se i odpovědnými: když už sbormistr zvedne ruce, nedá se vymlouvat a nezpívat,“ líčila Šeinerová.

A spolupráce s NOKD? Permoník dostal 50 tisíc korun na podporu jubilejního 15. ročníku festivalu „Ostrovy hudby“, který bude za mezinárodní účasti pěveckých sborů, dechovek, orchestrů i sólistů v květnu v Karviné. Je to akce, o níž vědí mladí zpěváci a hudebníci v Japonsku, USA, Chorvatsku, Irsku, Německu, Polsku, Rakousku, Rusku, Řecku... Více na www.permonik.com. **uzi**

Pestré lidské osudy v rodinných historkách

Občanské sdružení zabývající se „starou Ostravou“ uskutečnilo v zábřežské umělecké škole zajímavý projekt

OSTRAVA – Že mohou být lidské osudy na Ostravsku tolik spletité, to netušili organizátoři, účastníci ani ostatní zainteresovaní v projektu pojmenovaném „Jak se nás dotkly dějiny, aneb Historky z naší kuchyně“. Občanské sdružení Za Starou Ostravu nechalo díky příspěvku Nadace OKD žáky Střední odborné umělecké školy a gymnázia v Zábřehu vybrat nejzajímavější rodinné příběhy a výtvarně je zpracovat.

„Měly podnítit studenty, aby se začali zabývat svou rodinnou historií, pokoušeli se ji vnímat také v kontextu našich národních dějin. Výsledky nás opravdu překvapily. Nestačili jsme se divit my ani sami studenti i jejich pedagogové,“ konstatovala Olga Doláková, místopředsdkyně sdružení, které na tuto aktivitu dostalo od NOKD 44 700 korun v loňském grantovém programu „Pro radost“.

Peníze použili hlavně na zajištění lektorky pro „storytelling“, neboli vyprávěčské umění. Vybrali si tu

snad nejrenomovanější v tuzemsku – Ninu Martínkovou z Pardubic, specialistku na výchovnou dramaturgii přednášející i budoucím hercům pražské DAMU. Ta patnáctičlennou skupinku studentů instruovala, jak co nejlépe podat vybrané rodinné historky. Nejen ústně, ale i pomocí fotek, koláží, komixů...

Mezi studentskými příběhy převládaly osudy jejich rodin za II. světové války.

„Nejčastěji se objevovaly válečné příběhy, stěhování rodin,“ pokračovala Doláková. Jedna slečna z Hlučína se například věnovala sudeťácké minulosti rodiny. Jiná vzpomínala na slavnou malířku Helenu Salichovou, jež za okupace zachránila jejího předka pobodaného členem Hitlerjugend – tato „story“ byla jednou z nejlepších a dokonce se dočkala

i dramatického ztvárnění v podobě divadelní scénky.

„Studenti se naučili otevírat nová témata, dozvěděli se více o rodinných osudech. Našemu sdružení to přineslo zkušenosti v práci se středoškoly. Spokojeni byli i jejich příbuzní a učitelé,“ doplnila Doláková. Sdružení, v němž je předsdkyní, vzniklo ostatně jako studentská aktivita na Ostravské univerzitě. Funguje devátým rokem, má deset členů, nadšenců do průmyslových památek a historie města.

Mezi jeho aktivity patřily mj. „architektonické kauzy“, jako je veřejná diskuze o bývalých jatkách (Bauhausu) a Karolíny v Moravské Ostravě nebo Dolní oblasti ve Vítkovicích, fotodokumentace průmyslových památek včetně těch spojených s těžbou uhlí, výstavy i divadelní představení, kde opět nechyběla havířská témata. Vyдали i soubor pohlednic, průvodce, kalendář. Více na internetu www.fajnaostrava.com. **uzi**

FOTO: Za Starou Ostravu, o. s.